INDIAN JOURNAL OF MALAYALAM LANGUAGE RESEARCH STUDIES (സംസ്കൃതി)
(Open Access, Double-Blind Peer Reviewed Journal)
ISSN Online: 3108-1924 ISSN Print:

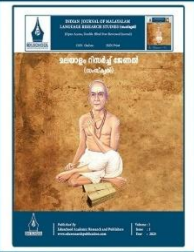

മലയാള നോവലിന്റെ നൂറ് വർഷങ്ങൾ: പരിണാമവും പ്രവണതകളും

Emily Sebastian Nellithanath

Assistant Professor, Department of Malayalam, Nirmalagiri College, Autonomous, Kannur.

Article information
Received: 10th January 2026
Received in revised form: 7th February 2026
Accepted: 23rd March 2026
Available online: 28th April 2026
Volume: 2
Issue: 2
DOI: https://doi.org/10.63090/IJMLRS/3108.1924.0025

Abstract

This dissertation analyzes the historical evolution of Malayalam novel literature over a period of more than a century. This study examines the process of the Malayalam novel, which began with the publication of Chandu Menon's Indulekha in 1889, through the stages of tradition, social realism, modernism, and postmodernism. This paper investigates how the Malayalam novel reflected the socio-political and cultural transformations of Kerala society, assessing the contributions of novelists of different generations, such as Appu Nedungadi, Chandu Menon, Thakazhi, Basheer, Kesavadev, O.V. Vijayan, Anand, Mukundan, Sethu, Meera, S. Harish, and V.J. James. This study illustrates how the Malayalam novel has achieved a unique place in Indian literature through linguistic experimentation, innovation in narrative strategies, and thematic diversity.

സാരാംശം

മലയാള നോവൽ സാഹിത്യത്തിന്റെ ഒരു നൂറ്റാണ്ടിലധികം നീണ്ട ചരിത്രപരിണാമത്തെ വിശകലനം ചെയ്യുകയാണ് ഈ പ്രബന്ധം. 1889-ൽ ചന്തുമേനോന്റെ ഇന്ദുലേഖയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തോടെ ആരംഭിച്ച മലയാള നോവൽ പാരമ്പര്യം, സാമൂഹ്യ യാഥാർഥ്യവാദം, ആധുനികതാവാദം, ഉത്തരാധുനികത എന്നീ ഘട്ടങ്ങളിലൂടെ വികസിച്ചുവന്ന പ്രക്രിയയെ ഈ പഠനം പരിശോധിക്കുന്നു. അപ്പു നെടുങ്ങാടി, ചന്തുമേനോൻ, തകഴി, ബഷീർ, കേശവദേവ്, ഒ.വി. വിജയൻ, ആനന്ദ്, മുകുന്ദൻ, സേതു, മീര, എസ്. ഹരീഷ്, വി.ജെ. ജെയിംസ് എന്നിങ്ങനെ വിവിധ തലമുറകളിലെ നോവലിസ്റ്റുകളുടെ സംഭാവനകൾ വിലയിരുത്തിക്കൊണ്ട്, മലയാള നോവൽ എങ്ങനെ കേരളീയ സമൂഹത്തിന്റെ സാമൂഹ്യ-രാഷ്ട്രീയ-സാംസ്കാരിക പരിവർത്തനങ്ങളെ പ്രതിഫലിപ്പിച്ചുവെന്ന് ഈ പ്രബന്ധം അന്വേഷിക്കുന്നു. ഭാഷാപരമായ പരീക്ഷണങ്ങൾ, ആഖ്യാനതന്ത്രങ്ങളിലെ നവീകരണം, പ്രമേയ വൈവിധ്യം എന്നിവയിലൂടെ മലയാള നോവൽ ഇന്ത്യൻ സാഹിത്യത്തിൽ സവിശേഷമായ ഒരു സ്ഥാനം നേടിയെടുത്തതെങ്ങനെയെന്ന് ഈ പഠനം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

പ്രധാന വാക്കുകൾ:- മലയാള നോവൽ, സാഹിത്യ പരിണാമം, സാമൂഹ്യ യാഥാർഥ്യവാദം, ആധുനികതയും ഉത്തരാധുനികതയും, കേരളീയ സമൂഹം, ആഖ്യാന തന്ത്രങ്ങൾ.

ആമുഖം

മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ നോവൽ എന്ന സാഹിത്യരൂപം ഒരു നിർണായക പരിവർത്തനത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. പാശ്ചാത്യ സാഹിത്യ സ്വാധീനത്തിന്റെയും കൊളോണിയൽ ആധുനികതയുടെയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ

അവസാന ദശകങ്ങളിൽ മലയാളത്തിൽ നോവൽ എന്ന സാഹിത്യരൂപം പിറവിയെടുത്തു. കെ.എം. ജോർജ്ജ് തന്റെ A Survey of Malayalam Literature എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ, മലയാള സാഹിത്യം ഇതിഹാസ-പുരാണ പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ആധുനിക ഗദ്യ സാഹിത്യത്തിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനം പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ രണ്ടാം പകുതിയിൽ ആരംഭിച്ചു.[1]

1889-ൽ ഒ. ചന്തുമേനോൻ രചിച്ച ഇന്ദുലേഖ മലയാളത്തിലെ ആദ്യത്തെ യഥാർഥ നോവലായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.[2] എന്നാൽ ഇതിനു മുമ്പ് 1887-ൽ അപ്പു നെടുങ്ങാടി കുന്ദലത എന്ന കൃതി രചിച്ചിരുന്നു. ഈ രണ്ട് കൃതികളും മലയാള നോവൽ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ആദ്യ ചുവടുവയ്പുകളായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. കുന്ദലത ഐതിഹാസിക-പ്രണയ ഇതിവൃത്തത്തെ ആശ്രയിച്ചപ്പോൾ, ഇന്ദുലേഖ സമകാലിക സാമൂഹ്യ യാഥാർഥ്യങ്ങളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സാമൂഹ്യ നോവലായി മാറി.

ഈ പ്രബന്ധം മലയാള നോവലിന്റെ ഒരു നൂറ്റാണ്ടിലധികം നീണ്ട ചരിത്രപരിണാമത്തെ വ്യവസ്ഥാപിതമായി പരിശോധിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ആദ്യകാല നോവലുകൾ, സാമൂഹ്യ യാഥാർഥ്യവാദ കാലഘട്ടം, ആധുനികതാവാദ നോവൽ, ഉത്തരാധുനിക ഭാവുകത്വം, സമകാലിക പ്രവണതകൾ എന്നീ ഘട്ടങ്ങളിലൂടെ ഈ പരിണാമത്തെ വിശകലനം ചെയ്യുകയാണ് ഈ പഠനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. ഇ.വി. രാമകൃഷ്ണൻ നിരീക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ, ഇന്ത്യൻ സാഹിത്യം പ്രാദേശിക-ദേശീയ-ആഗോള തലങ്ങളിൽ ഒരേസമയം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു സങ്കീർണ പ്രതിഭാസമാണ്.[3]

ആദ്യകാല മലയാള നോവലുകൾ: പിറവിയും വളർച്ചയും (1887–1930)

മലയാള നോവലിന്റെ ഉത്ഭവം കൊളോണിയൽ കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരിക പശ്ചാത്തലത്തിൽ വേണം മനസ്സിലാക്കാൻ. ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണകാലത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ പരിഷ്കാരങ്ങൾ, അച്ചടി സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ വ്യാപനം, ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യവുമായുള്ള പരിചയം എന്നിവ മലയാളത്തിൽ ഗദ്യ സാഹിത്യത്തിന്റെ വികാസത്തിന് വഴിയൊരുക്കി. അപ്പു നെടുങ്ങാടിയുടെ കുന്ദലത (1887) ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പിറന്ന ആദ്യ മലയാള നോവലാണ്. സംസ്കൃത സാഹിത്യ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ സ്വാധീനം വ്യക്തമായ ഈ കൃതി ഐതിഹാസിക കഥാപശ്ചാത്തലത്തിലാണ് രചിക്കപ്പെട്ടത്.

എന്നാൽ മലയാള നോവലിന്റെ യഥാർഥ ചരിത്രം ആരംഭിക്കുന്നത് ഒ. ചന്തുമേനോന്റെ ഇന്ദുലേഖയിലൂടെയാണ്. 1889-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഈ നോവൽ നായർ തറവാട്ടിലെ ജീവിതത്തെയും സാമൂഹ്യ പരിവർത്തനങ്ങളെയും ചിത്രീകരിക്കുന്നു.[2] വിദ്യാഭ്യാസം, സ്ത്രീ സ്വാതന്ത്ര്യം, സാമ്പത്തിക മാറ്റങ്ങൾ, ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ എന്നിവയെ ഇന്ദുലേഖ ആഖ്യാനത്തിന്റെ കേന്ദ്രപ്രമേയങ്ങളാക്കി മാറ്റി. ഇന്ദുലേഖ എന്ന കഥാപാത്രം വിദ്യാസമ്പന്നയും സ്വതന്ത്ര ചിന്താഗതിക്കാരിയുമായ ഒരു നായർ യുവതിയാണ്. ബെഞ്ചമിൻ ബെയ്‌ലിയുടെ അച്ചടി പ്രവർത്തനങ്ങളും ക്രിസ്ത്യൻ മിഷനറിമാരുടെ ഭാഷാ പ്രവർത്തനങ്ങളും മലയാള ഗദ്യത്തിന്റെ വികാസത്തിന് സഹായകമായ ഘടകങ്ങളായിരുന്നു.

ഇന്ദുലേഖയ്ക്ക് ശേഷം ചന്തുമേനോൻ തന്നെ രചിച്ച ശാരദ (1892), സി.വി. രാമൻപിള്ളയുടെ ചരിത്ര നോവലുകളായ മാർത്താണ്ഡവർമ (1891), ധർമരാജ (1913), രാമരാജ ബഹദൂർ (1918) എന്നിവ മലയാള നോവൽ സാഹിത്യത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തെ സമ്പന്നമാക്കി.[4] സി.വി. രാമൻപിള്ള തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ചരിത്രത്തെ നോവലിന്റെ പ്രമേയമാക്കി മാറ്റിയ ആദ്യ എഴുത്തുകാരനാണ്. ചരിത്ര സംഭവങ്ങളെ ഭാവനാത്മകമായി പുനഃസൃഷ്ടിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശൈലി മലയാള ചരിത്ര നോവൽ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ അടിത്തറയിട്ടു.

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യ ദശകങ്ങളിൽ മലയാള നോവൽ ക്രമേണ വളർച്ച പ്രാപിച്ചു. സാമൂഹ്യ പരിഷ്കരണ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ, ശ്രീനാരായണ ഗുരുവിന്റെ നവോത്ഥാന ചിന്തകൾ, ദേശീയ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉദയം എന്നിവ സാഹിത്യത്തെ ശക്തമായി സ്വാധീനിച്ചു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ നോവലുകൾ സാമൂഹ്യ വിമർശനത്തിന്റെയും പരിഷ്കരണ ചിന്തയുടെയും ഉപകരണങ്ങളായി മാറിയത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. ജാതിവ്യവസ്ഥ, അനാചാരങ്ങൾ, സ്ത്രീകളുടെ അവസ്ഥ, വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം എന്നീ വിഷയങ്ങൾ ആദ്യകാല നോവലുകളുടെ പ്രധാന പ്രമേയങ്ങളായിരുന്നു.

സാമൂഹ്യ യാഥാർഥ്യവാദ കാലഘട്ടം (1930–1960)

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മൂന്നാം ദശകം മുതൽ മലയാള നോവൽ സാഹിത്യത്തിൽ സാമൂഹ്യ യാഥാർഥ്യവാദത്തിന്റെ ശക്തമായ സ്വാധീനം പ്രകടമായി. കമ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വളർച്ച, തൊഴിലാളി-കർഷക പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ, സ്വാതന്ത്ര്യ സമരം എന്നിവ ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ സാഹിത്യത്തെ രൂപപ്പെടുത്തിയ പ്രധാന ഘടകങ്ങളാണ്. തകഴി ശിവശങ്കരപ്പിള്ള, വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീർ, പി. കേശവദേവ് എന്നിവർ ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ പ്രമുഖ നോവലിസ്റ്റുകളാണ്.

തകഴി ശിവശങ്കരപ്പിള്ളയുടെ രചനകൾ കുട്ടനാടിന്റെ ഭൂപ്രകൃതിയും അവിടത്തെ കർഷക ജീവിതത്തിന്റെ ദുരിതങ്ങളും ഇഴചേർത്ത് അവതരിപ്പിക്കുന്നവയാണ്. തോട്ടിയുടെ മകൻ (1947), രണ്ടിടങ്ങഴി (1948), ചെമ്മീൻ (1956) എന്നിവ മലയാള നോവൽ സാഹിത്യത്തിലെ നാഴികക്കല്ലുകളാണ്.[5] ചെമ്മീൻ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളുടെ ജീവിതം അതിമനോഹരമായി ചിത്രീകരിക്കുന്ന ഈ നോവൽ പ്രണയവും വിശ്വാസവും നിയതിയും ഇഴചേർന്ന ഒരു ആഖ്യാനമാണ്. ഇത് ഇന്ത്യൻ ഭാഷകളിലെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ വായിക്കപ്പെട്ട നോവലുകളിലൊന്നായി മാറി. 1965-ൽ രാമു കാര്യാട്ട് സംവിധാനം ചെയ്ത ചെമ്മീൻ ചലച്ചിത്രം രാഷ്ട്രപതിയുടെ സുവർണ മെഡൽ നേടി.

വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീർ മലയാള നോവൽ സാഹിത്യത്തിൽ തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ഭാവുകത്വം അവതരിപ്പിച്ച എഴുത്തുകാരനാണ്. ബാല്യകാലസഖി (1944), പാത്തുമ്മായുടെ ആട് (1959), മതിലുകൾ (1965) എന്നിവ ബഷീറിന്റെ പ്രധാന കൃതികളാണ്.[6] ബഷീറിന്റെ ഭാഷ ജനങ്ങളുടെ സംസാര ഭാഷയോട് ചേർന്നുനിൽക്കുന്നതും ഹാസ്യവും കാരുണ്യവും ഇഴചേർന്നതുമായ ഒരു അനന്യ ശൈലിയാണ്. ദാരിദ്ര്യം, പ്രണയം, മനുഷ്യബന്ധങ്ങൾ, ജീവിതത്തിന്റെ വൈരുധ്യങ്ങൾ എന്നിവ ബഷീറിന്റെ രചനകളുടെ കേന്ദ്ര പ്രമേയങ്ങളാണ്. സാഹിത്യ ഭാഷ എന്ന സങ്കല്പത്തെ തന്നെ ബഷീർ പുനർനിർവചിച്ചു എന്ന് പറയാം.

പി. കേശവദേവ് കമ്യൂണിസ്റ്റ് ആശയങ്ങളുടെ ശക്തമായ വക്താവായ ഒരു നോവലിസ്റ്റായിരുന്നു. ഓടയിൽ നിന്ന് (1942) തൊഴിലാളി വർഗത്തിന്റെ ദുരിതങ്ങളെ ചിത്രീകരിക്കുന്ന ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു നോവലാണ്. അയിത്തജാതിക്കാരന്റെ ജീവിതം ഈ കൃതിയിലൂടെ മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ആദ്യമായി ശക്തമായ ആവിഷ്കാരം നേടി.[7] ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ എസ്.കെ. പൊറ്റെക്കാട്ട്, പൊൻകുന്നം വർക്കി, ഉറൂബ് തുടങ്ങിയ എഴുത്തുകാരും മലയാള നോവൽ സാഹിത്യത്തെ സമ്പന്നമാക്കി. പൊറ്റെക്കാട്ട് യാത്രാനുഭവങ്ങളെ നോവലിന്റെ ക്യാൻവാസിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചപ്പോൾ, പൊൻകുന്നം വർക്കി ക്രൈസ്തവ സമുദായ ജീവിതത്തെ നോവലിന്റെ വിഷയമാക്കി.

സാമൂഹ്യ യാഥാർഥ്യവാദ കാലഘട്ടത്തിലെ നോവലുകൾ കേരളീയ സമൂഹത്തിന്റെ വർഗപരമായ വൈരുധ്യങ്ങളെയും ജാതീയമായ അസമത്വങ്ങളെയും തൊഴിലാളി വർഗത്തിന്റെ പോരാട്ടങ്ങളെയും ശക്തമായി ആവിഷ്കരിച്ചു. മാർക്സിയൻ ചിന്തയുടെ സ്വാധീനം ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ സാഹിത്യത്തിൽ പ്രകടമാണ്. എന്നാൽ ബഷീറിനെ പോലുള്ള എഴുത്തുകാർ രാഷ്ട്രീയ പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങൾക്ക് അതീതമായ ഒരു മാനവിക ദർശനം അവതരിപ്പിച്ചു. ഈ കാലഘട്ടം മലയാള നോവലിന്റെ സുവർണ കാലമായി വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

ആധുനികതാവാദ നോവൽ (1960–1985)

1960-കളിൽ മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ആധുനികതാവാദം ശക്തമായ സ്വാധീനം ചെലുത്താൻ ആരംഭിച്ചു. പാശ്ചാത്യ ആധുനികതയുടെ സ്വാധീനത്തിൽ, എന്നാൽ കേരളീയ സാമൂഹ്യ യാഥാർഥ്യങ്ങളോട് പ്രതികരിച്ചുകൊണ്ട്, ഒരു പുതിയ എഴുത്തുകാരുടെ തലമുറ മലയാള നോവലിന്റെ ഭാവുകത്വത്തെ മൗലികമായി മാറ്റിമറിച്ചു. ഒ.വി. വിജയൻ, ആനന്ദ്, എം. മുകുന്ദൻ, സേതു, കാക്കനാടൻ എന്നിവർ ഈ തലമുറയിലെ പ്രമുഖ നോവലിസ്റ്റുകളാണ്.

ഒ.വി. വിജയന്റെ ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസം (1969) മലയാള ആധുനികതാവാദ നോവലിന്റെ മാഗ്നം ഓപ്പസ് ആയി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.[8] പാലക്കാട്ടെ ഒരു ഉൾനാടൻ ഗ്രാമത്തിൽ അധ്യാപകനായി എത്തുന്ന രവിയുടെ അനുഭവങ്ങളിലൂടെ ഈ നോവൽ ജീവിതത്തിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുന്നു. ഭാഷയുടെ കാവ്യാത്മകമായ ഉപയോഗം, പ്രകൃതിയുടെ മിത്തിക്കൽ ആവിഷ്കാരം, അസ്തിത്വപരമായ അന്വേഷണങ്ങൾ എന്നിവ ഈ നോവലിന്റെ സവിശേഷതകളാണ്. ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസം മലയാള ഗദ്യഭാഷയെ തന്നെ പുനർനിർവചിച്ച കൃതിയാണ്. ചരിത്രം, മിത്ത്, യാഥാർഥ്യം, ഭാവന എന്നിവ ഇഴചേരുന്ന ഒരു ബഹുതല ആഖ്യാനമാണ് ഈ നോവൽ.

വിജയൻ പിന്നീട് ധർമപുരാണം (1985), ഗുരുസാഗരം (1987), മധുരം ഗായതി (1995) തുടങ്ങിയ നോവലുകളിലൂടെ മലയാള സാഹിത്യത്തെ കൂടുതൽ സമ്പന്നമാക്കി. ധർമപുരാണം ഒരു രാഷ്ട്രീയ ആക്ഷേപഹാസ്യ നോവലാണ്. അധികാരത്തിന്റെയും അഴിമതിയുടെയും കൊടും ചിത്രം ഈ നോവൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

ആനന്ദ് മലയാള ആധുനികതാവാദ നോവലിൽ ബൗദ്ധിക ഗാംഭീര്യത്തിന്റെ ഒരു പുതിയ മാനം അവതരിപ്പിച്ചു. ആൾക്കൂട്ടം (1971), മരണസർട്ടിഫിക്കറ്റ് (1974) എന്നിവ ആനന്ദിന്റെ പ്രധാന നോവലുകളാണ്.[9] ആൾക്കൂട്ടം നഗര ജീവിതത്തിന്റെ ഏകാന്തതയും അന്യവൽക്കരണവും അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു അസ്തിത്വവാദ നോവലാണ്. വ്യക്തിയുടെ ധാർമിക സംഘർഷങ്ങളും സമൂഹവുമായുള്ള ബന്ധവും ആനന്ദിന്റെ നോവലുകളുടെ കേന്ദ്ര പ്രമേയമാണ്.

എം. മുകുന്ദൻ ഡൽഹിയിലെ ജീവിതാനുഭവങ്ങളെ മലയാള നോവലിന്റെ ക്യാൻവാസിൽ ആവിഷ്കരിച്ച എഴുത്തുകാരനാണ്. മയ്യഴിപ്പുഴയുടെ തീരങ്ങളിൽ (1974) ഫ്രഞ്ച് കോളനി ആയിരുന്ന മാഹിയുടെ ചരിത്രം നോവലാക്കി മാറ്റിയ ശ്രദ്ധേയ കൃതിയാണ്. സേതുവിന്റെ പാണ്ഡവപുരം (1977) മിത്തും യാഥാർഥ്യവും ഇഴചേർന്ന ഒരു നോവലാണ്. ദ്രൗപദിയുടെ ബഹുഭർതൃത്വ കഥയെ സമകാലിക കേരളീയ സ്ത്രീ ജീവിതവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ഈ നോവൽ സ്ത്രീപക്ഷ വായനയ്ക്ക് വഴിതുറന്നു.

ആധുനികതാവാദ കാലഘട്ടം മലയാള നോവലിന്റെ ഭാഷ, ഘടന, ആഖ്യാന തന്ത്രങ്ങൾ, പ്രമേയ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് എന്നിവയിൽ മൗലികമായ മാറ്റങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു. സാമൂഹ്യ യാഥാർഥ്യവാദത്തിന്റെ നേർരേഖീയ ആഖ്യാനത്തിൽ നിന്ന് ബഹുതല ആഖ്യാനത്തിലേക്കും ആന്തരിക ബോധധാരയിലേക്കും മലയാള നോവൽ പരിണമിച്ചു. വ്യക്തിയുടെ ആന്തരിക ലോകം, അസ്തിത്വ പ്രശ്നങ്ങൾ, അന്യവൽക്കരണം, ഏകാന്തത എന്നിവ പ്രമേയങ്ങളായി. കാഫ്ക, കാമ്യു, സാർത്ര് തുടങ്ങിയ പാശ്ചാത്യ എഴുത്തുകാരുടെ സ്വാധീനം ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ മലയാള നോവലുകളിൽ പ്രകടമാണ്.

ഉത്തരാധുനിക ഭാവുകത്വവും സമകാലിക നോവലും (1985–2020)

1980-കളുടെ അവസാനം മുതൽ മലയാള നോവൽ സാഹിത്യത്തിൽ ഉത്തരാധുനിക ഭാവുകത്വത്തിന്റെ സ്വാധീനം പ്രകടമായി. ദളിത് സാഹിത്യം, സ്ത്രീപക്ഷ സാഹിത്യം, പാരിസ്ഥിതിക അവബോധം, ആഗോളവൽക്കരണം, പ്രവാസ ജീവിതം എന്നിവ പുതിയ പ്രമേയങ്ങളായി ഉയർന്നുവന്നു. എം. ലീലാവതി നിരീക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ, മലയാള സാഹിത്യവിമർശനം ആധുനികതയിൽ നിന്ന് ഉത്തരാധുനികതയിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനത്തെ കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹ്യ-രാഷ്ട്രീയ മാറ്റങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്.[10]

മീര (കെ.ആർ. മീര) മലയാള നോവൽ സാഹിത്യത്തിൽ സ്ത്രീപക്ഷ ആഖ്യാനത്തിന്റെ ശക്തമായ ശബ്ദമായി ഉയർന്നുവന്ന എഴുത്തുകാരിയാണ്. ആരാച്ചാർ (2012), ഘാതകൻ (2019) എന്നീ നോവലുകൾ മീരയുടെ പ്രധാന കൃതികളാണ്. ആരാച്ചാർ ചരിത്രവും ഭാവനയും ഇഴചേർത്ത് അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ശ്രദ്ധേയ നോവലാണ്. ഒരു ആരാച്ചാർ കുടുംബത്തിലെ സ്ത്രീയുടെ കഥയിലൂടെ അധികാരം, ലിംഗപദവി, നീതി എന്നീ വിഷയങ്ങൾ ഈ നോവൽ അന്വേഷിക്കുന്നു.

എസ്. ഹരീഷിന്റെ മീശ (2018) സമകാലിക മലയാള നോവൽ സാഹിത്യത്തിലെ ഏറ്റവും ചർച്ചചെയ്യപ്പെട്ട കൃതികളിലൊന്നാണ്.[11] കുട്ടനാടിന്റെ ഭൂമിശാസ്ത്രവും ചരിത്രവും മിത്തും ഇഴചേരുന്ന ഈ നോവൽ യാഥാർഥ്യവും മാജിക്കൽ റിയലിസവും സമന്വയിപ്പിക്കുന്ന അസാധാരണ ആഖ്യാനമാണ്. മീശ 2020-ൽ ജെ.സി.ബി. സാഹിത്യ പുരസ്കാരം നേടി ഈ പുരസ്കാരം ലഭിക്കുന്ന ആദ്യ മലയാള നോവൽ. ജലം, മണ്ണ്, ശരീരം, അധികാരം, ജാതി എന്നിവ ഇഴചേരുന്ന ഒരു ബഹുമുഖ ആഖ്യാനമാണ് മീശ. കുട്ടനാടിന്റെ പാരിസ്ഥിതിക ചരിത്രം ഈ നോവലിന്റെ ഒരു പ്രധാന ആഖ്യാന അടരായി നിലകൊള്ളുന്നു.

വി.ജെ. ജെയിംസ് മലയാള നോവൽ സാഹിത്യത്തിൽ ശാസ്ത്രവും തത്ത്വചിന്തയും ഭാവനയും സമന്വയിപ്പിക്കുന്ന ഒരു അനന്യ എഴുത്തുകാരനാണ്. നിരീശ്വരൻ (2014), ആന്റി ക്ലോക്ക് (2018) എന്നിവ ജെയിംസിന്റെ പ്രധാന നോവലുകളാണ്. ആന്റി ക്ലോക്ക് സമയം എന്ന സങ്കല്പത്തെ തന്നെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന ഒരു തത്ത്വചിന്താപരമായ നോവലാണ്. ശാസ്ത്രവും ആത്മീയതയും തമ്മിലുള്ള സംവാദം ഈ നോവലിന്റെ കേന്ദ്ര പ്രമേയമാണ്.[12]

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ദളിത് എഴുത്തുകാർ മലയാള നോവൽ സാഹിത്യത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമായ ഇടപെടലുകൾ നടത്തി. ടി.കെ.സി. വടുതല, കെ.കെ. കൊച്ച്, രാഘവൻ അത്തോളി, എസ്. ജോസഫ് തുടങ്ങിയവർ ദളിത് ജീവിതാനുഭവങ്ങളെ നോവലിന്റെ ഭാഷയിൽ

ആവിഷ്കരിച്ചു. ഭൂമിയുടെയും ശരീരത്തിന്റെയും രാഷ്ട്രീയം, ജാതി അനുഭവങ്ങളുടെ ആഖ്യാനം, കീഴാള ജീവിതങ്ങളുടെ ദൃശ്യവൽക്കരണം എന്നിവ ദളിത് നോവലുകളുടെ സവിശേഷതകളാണ്.

പ്രവാസ ജീവിതം മലയാള നോവലിന്റെ ഒരു പ്രധാന പ്രമേയമായി ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഉയർന്നുവന്നു. ഗൾഫ് പ്രവാസത്തിന്റെ സാമൂഹ്യ-സാമ്പത്തിക പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ, കുടുംബ ബന്ധങ്ങളിലെ മാറ്റങ്ങൾ, സ്വത്വ പ്രതിസന്ധികൾ എന്നിവ പ്രവാസ നോവലുകളുടെ പ്രമേയങ്ങളാണ്. ബെന്യാമിന്റെ ആടുജീവിതം (2008) ഗൾഫ് പ്രവാസ ജീവിതത്തിന്റെ ക്രൂരമായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ശ്രദ്ധേയ നോവലാണ്. ഈ നോവൽ ഇരുപതിലധികം ഭാഷകളിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടു.

സമകാലിക പ്രവണതകളും ഭാവി ദിശകളും

ഇരുപത്തിയൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മലയാള നോവൽ പുതിയ ദിശകളിലേക്ക് സഞ്ചരിക്കുന്നു. ഡിജിറ്റൽ സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ വ്യാപനം, സാമൂഹ്യ മാധ്യമങ്ങളുടെ ഉദയം, ആഗോലവൽക്കരണത്തിന്റെ തീവ്രത, പരിസ്ഥിതി പ്രതിസന്ധി, ലിംഗ-ലൈംഗിക രാഷ്ട്രീയത്തിലെ മാറ്റങ്ങൾ എന്നിവ സമകാലിക മലയാള നോവലിനെ രൂപപ്പെടുത്തുന്ന ഘടകങ്ങളാണ്. ഇ.വി. രാമകൃഷ്ണൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ, ഇന്ത്യൻ ഭാഷാ സാഹിത്യങ്ങൾ ദേശീയ-അന്തർദേശീയ തലങ്ങളിൽ പുതിയ ദൃശ്യത നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.[3]

വിവർത്തനം സമകാലിക മലയാള നോവലിന്റെ ആഗോള വ്യാപനത്തിൽ നിർണായക പങ്ക് വഹിക്കുന്നു. ജെ.സി.ബി. പുരസ്കാരം, ഇന്റർനാഷണൽ ബുക്കർ പ്രൈസ് നോമിനേഷനുകൾ എന്നിവ മലയാള നോവലിന് അന്തർദേശീയ അംഗീകാരം നേടിക്കൊടുത്തു. ഇംഗ്ലീഷിലേക്കുള്ള വിവർത്തനങ്ങൾ വർധിച്ചത് മലയാള നോവലിന്റെ വായനാ പരിധി ഗണ്യമായി വിപുലീകരിച്ചു.

പാരിസ്ഥിതിക അവബോധം സമകാലിക മലയാള നോവലിന്റെ ഒരു പ്രധാന പ്രമേയമായി ഉയർന്നുവരുന്നുണ്ട്. 2018-ലെ പ്രളയം, കാലാവസ്ഥ വ്യതിയാനം, കുട്ടനാടിന്റെ പാരിസ്ഥിതിക ദുർബലത, പശ്ചിമഘട്ടത്തിന്റെ നാശം എന്നിവ സമകാലിക എഴുത്തുകാരെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളാണ്. ഹരീഷിന്റെ മീശ ഇത്തരം പാരിസ്ഥിതിക ഉൽക്കണ്ഠയുടെ ശ്രദ്ധേയ ആവിഷ്കാരമാണ്.

ലിംഗ രാഷ്ട്രീയം, ക്വീർ ആഖ്യാനങ്ങൾ, ട്രാൻസ്ജെൻഡർ ജീവിതാനുഭവങ്ങൾ എന്നിവ സമകാലിക മലയാള നോവലിൽ ദൃശ്യത നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മീര, സാറാ ജോസഫ്, ചന്ദ്രമതി, ഇന്ദു മേനോൻ തുടങ്ങിയ എഴുത്തുകാരികൾ സ്ത്രീ അനുഭവത്തിന്റെ വിവിധ മാനങ്ങൾ നോവലിൽ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു. സാറാ ജോസഫിന്റെ ആലാഹയുടെ പെൺമക്കൾ (1999) കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവ സമുദായത്തിലെ സ്ത്രീകളുടെ അടിച്ചമർത്തലിനെ ശക്തമായി ചിത്രീകരിക്കുന്ന നോവലാണ്.

ഗ്രാഫിക് നോവലുകൾ, ഇ-പുസ്തകങ്ങൾ, ഓഡിയോ ബുക്കുകൾ, ബ്ലോഗ് സാഹിത്യം എന്നീ പുതിയ മാധ്യമ രൂപങ്ങൾ മലയാള നോവൽ സാഹിത്യത്തിന്റെ ഭാവിയെ സ്വാധീനിക്കുന്ന ഘടകങ്ങളാണ്. ഡിജിറ്റൽ പ്ലാറ്റ്ഫോമുകളിലൂടെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്ന നോവലുകളുടെ എണ്ണം വർധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ മാറ്റങ്ങൾ നോവൽ എന്ന സാഹിത്യ രൂപത്തിന്റെ ഭാവിയെ തന്നെ പുനർനിർവചിക്കുമെന്ന് നിരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു.[13]

ഉപസംഹാരം

മലയാള നോവൽ സാഹിത്യത്തിന്റെ ഒരു നൂറ്റാണ്ടിലധികം നീണ്ട ചരിത്രം കേരളീയ സമൂഹത്തിന്റെ സാമൂഹ്യ-രാഷ്ട്രീയ-സാംസ്കാരിക പരിണാമത്തിന്റെ ഒരു ദർപ്പണമാണ്. 1887-ൽ അപ്പു നെടുങ്ങാടിയുടെ കുന്ദലതയിൽ ആരംഭിച്ച ഈ യാത്ര, ചന്തുമേനോന്റെ സാമൂഹ്യ നോവലിലൂടെ, സി.വി. രാമൻപിള്ളയുടെ ചരിത്ര നോവലിലൂടെ, തകഴിയുടെയും ബഷീറിന്റെയും സാമൂഹ്യ യാഥാർഥ്യവാദത്തിലൂടെ, വിജയന്റെയും ആനന്ദിന്റെയും ആധുനികതയിലൂടെ, ഹരീഷിന്റെയും മീരയുടെയും സമകാലിക ഭാവുകത്വത്തിലൂടെ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

മലയാള നോവലിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ശക്തി അതിന്റെ നിരന്തരമായ നവീകരണ ശേഷിയാണ്. ഓരോ തലമുറയിലെയും എഴുത്തുകാർ മുൻതലമുറയുടെ പാരമ്പര്യത്തെ ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് അതിനെ മറികടക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭാഷ, ഘടന, ആഖ്യാന തന്ത്രങ്ങൾ, പ്രമേയങ്ങൾ എന്നിവയിലെ നിരന്തര പരീക്ഷണങ്ങളിലൂടെ മലയാള നോവൽ ഇന്ത്യൻ സാഹിത്യത്തിലെ ഏറ്റവും ചലനാത്മകവും സർഗാത്മകവുമായ നോവൽ പാരമ്പര്യങ്ങളിലൊന്നായി നിലകൊള്ളുന്നു.

ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെയും ഡിജിറ്റൽ വിപ്ലവത്തിന്റെയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ മലയാള നോവൽ പുതിയ വെല്ലുവിളികളും സാധ്യതകളും അഭിമുഖീകരിക്കുന്നു. വിവർത്തനത്തിലൂടെ ആഗോള വായനക്കാരിലേക്ക് എത്തുന്ന മലയാള നോവൽ, പ്രാദേശിക വേരുകൾ ഉറപ്പിച്ചുനിർത്തിക്കൊണ്ട് ആഗോള പ്രസക്തി നേടുന്ന ഒരു സാഹിത്യ രൂപമായി വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.[14] മലയാള നോവലിന്റെ അടുത്ത നൂറ് വർഷങ്ങൾ ഇതിലും സമ്പന്നവും വൈവിധ്യപൂർണവുമായ ഒരു സാഹിത്യ ഭൂപ്രകൃതി സൃഷ്ടിക്കുമെന്ന് പ്രത്യാശിക്കാം.

അവലംബങ്ങൾ

1. George, K. M. *A Survey of Malayalam Literature*. Bombay: Asia Publishing House, 1968.
2. Menon, O. Chandu. *Indulekha*. Calicut, 1889. ആദ്യ പതിപ്പ്. മലയാളത്തിലെ ആദ്യ സാമൂഹ്യ നോവലായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട കൃതി.
3. Ramakrishnan, E. V. *Locating Indian Literature: Texts, Traditions, Translations*. New Delhi: Orient BlackSwan, 2011.
4. Pillai, C. V. Raman. *Marthandavarma*. Thiruvananthapuram, 1891. മലയാളത്തിലെ ആദ്യ ചരിത്ര നോവൽ.
5. Leelavathi, M. *Malayala Kavitha Sahitya Charitram*. Thrissur: Kerala Sahitya Akademi, 1996. തകഴിയുടെ നോവലുകളെക്കുറിച്ചുള്ള വിശദ വിശകലനം.
6. Basheer, Vaikom Muhammad. *Balyakalasakhi*. Kottayam, 1944. ബഷീറിന്റെ ആത്മകഥാംശമുള്ള ആദ്യ നോവൽ.
7. Kesavadev, P. *Odayil Ninnu*. Thrissur, 1942. ദളിത് ജീവിതം ആവിഷ്കരിക്കുന്ന ആദ്യ പ്രധാന മലയാള നോവൽ.
8. Vijayan, O. V. *Khasakkinte Ithihasam*. Kottayam: Current Books, 1969. മലയാള ആധുനികതാവാദ നോവലിന്റെ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയ കൃതി.
9. Anand. *Aalkkootam*. Kottayam: DC Books, 1970. അസ്തിത്വവാദ ചിന്തയുടെ സ്വാധീനം വ്യക്തമായ നോവൽ.
10. Appan, K. P. *Vakkum Porulum*. Kottayam: DC Books, 2005.
11. Hareesh, S. *Meesha*. Kottayam: DC Books, 2018. 2020-ൽ ജെ.സി.ബി. സാഹിത്യ പുരസ്കാരം നേടിയ കൃതി.
12. James, V. J. *Anti Clock*. Kottayam: DC Books, 2018. ശാസ്ത്രവും തത്ത്വചിന്തയും സമന്വയിപ്പിക്കുന്ന നോവൽ.
13. Satchidanandan, K. *Indian Literature: Positions and Propositions*. New Delhi: Pencraft International, 1999.
14. Ramakrishnan, E. V. “Locating the Region: The Problem of Translation in Indian Literature.” In *Locating Indian Literature: Texts, Traditions, Translations*, 156–178. New Delhi: Orient BlackSwan, 2011.